

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความสัมพันธ์ทางเพศถือได้ว่าเป็นพฤติกรรมอย่างหนึ่งของมนุษย์ที่มีความสำคัญและมีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ที่ธรรมชาติได้กำหนดมาให้ เนื่องจากการหลักการพื้นฐานของการมีเพศสัมพันธ์ของมนุษย์ก็คือการดำรงไว้ซึ่งการสืบเผ่าพันธุ์ตามธรรมชาติของสิ่งมีชีวิตประเภทหนึ่งในโลกนี้ การปฏิบัติทางเพศของมนุษย์นอกจากจะมีวัตถุประสงค์เพื่อการสืบเผ่าพันธุ์ของมนุษยชาติแล้ว ยังเป็นพฤติกรรมทางธรรมชาติที่นำมาซึ่งความสุนทรีย์ทางอารมณ์ที่มนุษย์ทุกผู้ทุกนามต่างมีความต้องการและให้ความสนใจ แต่สังคมส่วนใหญ่โดยเฉพาะสังคมไทยมีทัศนคติว่าเรื่องทางเพศเป็นเรื่องที่ควรปกปิดหรือเป็นความลับ จึงไม่ควรที่จะนำเรื่องทางเพศมาเปิดเผยให้สาธารณชนทั่วไปได้รับรู้โดยไม่มีการขบเซตจำกัด

สังคมทั่วไปต่างมีความเห็นที่สอดคล้องต้องกันว่าการเปิดเผยในเรื่องทางเพศนั้นควรเป็นไปในทางที่สร้างสรรค์ เพื่อเป็นการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาให้คู่สมรสทั่วไปได้มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในการมีเพศสัมพันธ์อันจะเป็นการนำมาซึ่งความสุขและความสมบูรณ์ของชีวิตครอบครัวและเพื่อเป็นการสร้างความเข้าใจในเรื่องเพศศึกษาแก่เยาวชนในระยะเจริญพันธุ์ให้มีความเข้าใจในธรรมชาติของมนุษย์อย่างถูกต้องอันจะเป็นการธำรงไว้ซึ่งศีลธรรมและวัฒนธรรมในการมีเพศสัมพันธ์ให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมกับสภาพของสังคมและวัฒนธรรมแต่ละประเทศ

ตั้งแต่สมัยโบราณจนปัจจุบันมนุษย์ทุกเผ่าพันธุ์ต่างก็ให้ความสนใจและให้ความสำคัญของการมีเพศสัมพันธ์ จากการค้นคว้าของนักโบราณคดีพบว่ามนุษย์มีความสนใจเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์มากกว่า 30,000 ปี ตั้งแต่สมัยยุคหิน แสดงให้เห็นได้ว่ามนุษย์มีความสนใจในเรื่องเพศมาตั้งแต่ยุคก่อนประวัติศาสตร์ นอกจากนี้ยังพบว่าความเชื่อและการปฏิบัติทางเพศของมนุษย์มีวิวัฒนาการเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัยตลอดมา ทั้งในวัฒนธรรมของตะวันตกและตะวันออก ทั้งนี้เพราะเรื่องทางเพศนี้ถือได้ว่าเป็นปัจจัยพื้นฐานอย่างหนึ่งของการดำรงเผ่าพันธุ์ของมนุษย์และเป็นสิ่งให้ความสุขทั้งทางกายและจิตใจแก่มนุษย์ด้วย¹

¹ เอนก อารีพรรค และสุวิทนา อารีพรรค, เรียนรู้เรื่องเพศ, (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525), หน้า 3.

การเปลี่ยนแปลงของสังคมในทุก ๆ ด้านไม่ว่าจะเป็นสภาพทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง วัฒนธรรมและศีลธรรม เป็นเหตุให้สังคมเริ่มมีการเปิดเผยในเรื่องทางเพศไปสู่สาธารณชนมากขึ้น นอกจากนี้กลุ่มคนบางกลุ่มยังมีความเชื่อว่าการเปิดเผยเรื่องเพศไม่ใช่เรื่องเสื่อมเสียหรือก่อให้เกิดความเสียหายต่อผู้ใด การเปิดเผยเรื่องทางเพศจึงเป็นสิ่งที่ยอมรับกันมากขึ้นในสังคมทั่วไป โดยเฉพาะสังคมของประเทศตะวันตกที่พลเมืองมีอิสระเสรีทางการแสดงออกอย่างกว้างขวาง ทำให้ธุรกิจต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นธุรกิจสิ่งพิมพ์ ภาพยนตร์ หรือสื่อต่าง ๆ หันมาทำธุรกิจโดยมีเรื่องทางเพศเป็นจุดขาย เป็นเหตุให้การผลิตและเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งของลามกต่อสาธารณะเป็นไปอย่างรวดเร็ว

ปัญหาการแพร่วัตถุหรือสิ่งของลามกในช่วงศตวรรษที่ 20 นี้ นับว่ามีสภาพปัญหาที่คล้ายคลึงกับปัญหาความเสื่อมโทรมของสภาวะแวดล้อมของโลก ซึ่งค่อย ๆ เริ่มสะสมขึ้นจากปัญหาที่ไม่มีผลกระทบที่รุนแรงต่อสังคมมากนักจนกลายเป็นปัญหาสำคัญที่หลายประเทศต้องเร่งหามาตรการเพื่อแก้ไขอย่างเร่งด่วนในปัจจุบัน²

ปัญหาการแพร่กระจายของสิ่งลามกนี้ทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้นกว่าในอดีต เนื่องจากในปัจจุบันเป็นโลกแห่งยุคข้อมูลข่าวสาร การถ่ายเทวัฒนธรรมจากสังคมไปสู่อีกสังคมหนึ่งสามารถเกิดขึ้นได้อย่างง่ายดายและรวดเร็ว ทำให้ประชาคมโลกและรัฐบาลประเทศต่าง ๆ ได้เริ่มตระหนักถึงภัยอันตรายของสิ่งลามกที่จะมีต่อบุคคลและสังคม โดยเฉพาะผลกระทบของวัตถุหรือสิ่งของลามกที่มีต่อบุคคลที่เป็นเด็กและเยาวชน เนื่องจากเด็กเป็นผู้ที่มีความอ่อนไหวทางจิตใจจึงอาจถูกชักจูงโน้มน้าวให้เลียนแบบพฤติกรรมทางเพศที่ได้พบเห็นจากวัตถุหรือสิ่งของลามกได้ง่ายกว่าบุคคลที่เป็นผู้ใหญ่

ปัจจุบันมีการชักจูงล่อลวงบุคคลที่เป็นเด็กมาเป็นเหยื่อในการแสวงหากำไรจากการเป็นผู้แสดงในสื่อลามกมากขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากวัตถุหรือสิ่งของลามกที่เกี่ยวกับเด็กกำลังเป็นที่ต้องการของตลาด ประกอบกับสภาพปัญหาของสังคมเมืองของประเทศที่พัฒนาแล้วมีเด็กเร่ร่อนที่ประสบปัญหาขาดความอบอุ่นและการเอาใจใส่จากครอบครัวมากขึ้น รวมทั้งปัญหาทางเศรษฐกิจที่ตกต่ำเป็นเหตุให้ผู้ปกครองอาจขายเด็กให้กับธุรกิจค้าประเวณีทำให้เด็กอาจถูกนำเข้าสู่ธุรกิจการผลิตวัตถุหรือสิ่งของลามกได้โดยง่าย

องค์การสหประชาชาติโดยคณะกรรมการสหประชาชาติเพื่อสิทธิมนุษยชนได้รณรงค์ป้องกันการนำเด็กมาเพื่อผลิตวัตถุหรือสิ่งของสิ่งลามก โดยการจัดทำแผนปฏิบัติการของสหประชาชาติ ประจำปี ค.ศ.1992 เกี่ยวกับมาตรการป้องกันการขายเด็ก การค้าประเวณี และการนำเด็กมาใช้เป็นผู้แสดงในสื่อลามกอนาจาร โดยกำหนดไว้ในอนุสัญญาสหประชาชาติว่า

² Berl kutchinsky , obscenity and pornography , encyclopedia of crime and justice, (newyork : A division of maemilla,1980), p. 1077.

ด้วยสิทธิเด็กให้ถือว่าการผลิตการจำหน่ายและการครอบครองวัตถุหรือสิ่งของลามกที่ใช้เด็กเป็นการกระทำความผิดอาชญากรรมประเภทหนึ่ง³

นักสังคมวิทยาและอาชญาวิทยาได้ตั้งสมมติฐานว่าวัตถุหรือสิ่งของลามกนั้นเป็นปัจจัยหนึ่งที่กระตุ้นให้เกิดการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเพศ ไม่ว่าจะเป็นการข่มขืน กระทำชำเรา การประทุษร้ายทางเพศในรูปแบบต่างๆ หรือการค้าโสเภณีหญิงและเด็ก อีกทั้งเป็นต้นเหตุทำให้วัฒนธรรมและมาตรฐานทางศีลธรรมของสังคมต้องเสื่อมทรามลงด้วย⁴

ดังนั้นปัญหาการผลิตและแพร่หลายวัตถุหรือสิ่งของลามกต่อสาธารณะที่ขยายตัวเพิ่มมากขึ้นในปัจจุบันนั้นจึงนับเป็นปัญหาที่ประเทศต่างๆ ได้ให้ความสำคัญและทำการศึกษาวิจัยถึงผลกระทบของวัตถุหรือสิ่งของลามกต่อบุคคลและสังคม อีกทั้งความสัมพันธ์ระหว่างวัตถุหรือสิ่งของลามกกับการกระตุ้นให้เกิดอาชญากรรมทางเพศกันอย่างจริงจังมากขึ้น

มีการศึกษาพบว่าวัตถุหรือสิ่งของลามกไม่ได้มีเพียงผลกระทบต่อบุคคลและสังคมเท่านั้น วัตถุหรือสิ่งของลามกยังเป็นสิ่งที่ละเมิดต่อสิทธิส่วนบุคคลและละเมิดต่อความสงบเรียบร้อยของสังคมส่วนรวม อีกทั้งเป็นสิ่งที่อันตรายต่อสังคมด้วย⁵ นอกจากนี้ยังเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่า วัตถุหรือสิ่งของลามกนั้นเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้มาตรฐานทางศีลธรรมของประชาชนในสังคมเสื่อมทรามลง⁶ ทั้งนี้ศาลฎีกาของไทยได้มีคำวินิจฉัยว่าการกระทำความผิดฐานทำให้แพร่หลายซึ่งวัตถุหรือสิ่งของลามกเป็นการกระทำที่ผิดศีลธรรมอันอาจเป็นบ่อเกิดการกระทำผิดทางเพศที่เป็นภัยต่อสังคมและความสงบเรียบร้อยของบ้านเมืองได้⁷

จากการวิจัยพบว่าวัตถุหรือสิ่งของลามกมีผลกระทบต่อรูปแบบของความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างบุคคลและทำให้การแสดงออกในเรื่องทางเพศของบุคคลผิดไปจากมาตรฐานที่ทางสังคมได้กำหนดไว้ เช่นการมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่มีความสัมพันธ์ทางสายโลหิต (Incest) รักร่วมเพศระหว่างชายกับชาย (Homosexual) หรือรักร่วมเพศระหว่างหญิงกับหญิง (Lesbian) การทำร้ายหรือยินยอมให้ผู้อื่นทำร้ายก่อนหรือขณะมีเพศสัมพันธ์ (Sadomasocism) การร่วมเพศกับสัตว์ (Sex Whit Animal) อีกทั้งภาพที่ปรากฏในสิ่งลามกเกือบทุกประเภทจะ

³ แผนปฏิบัติการของสหประชาชาติ. "การต่อสู้กับการขายเด็กการค้าประเวณีเด็กและสื่อลามกอนาจารที่ใช้เด็ก". ศิลปวัฒนธรรม. (2535): 1 - 3.

⁴ ร.ศ.พ.ญ. อัมพร โอตระกูล. การอภิปรายเรื่องการทำุณกรรมทางเพศ: จตุวิฤตของสังคมไทย (วันศุกร์ที่ 30 สิงหาคม 2539). เคลวินิวส์ : 27.

⁵ Berl kutchinsky , obscenity and pornography , p. 1077.

⁶ ณรงค์ ไชหาญ. "ความหมายของสิ่งลามก", วารสารนิติธรรมศาสตร์, 16(มิถุนายน 2529) : 125

⁷ คำพิพากษาฎีกาที่ 2875 / 2531

เป็นการเหยียดหยามเพศหญิงให้ต่ำกว่าเพศชายและการแสดงความทารุณกรรมทางเพศต่อสตรี เช่นการข่มขืนการทำร้ายร่างกายและการบังคับให้มีเพศสัมพันธ์กับกลุ่มผู้ชาย เป็นต้น⁸

ปัจจุบันวัตถุหรือสิ่งของลามกได้ผลิตและแพร่หลายออกไปในรูปแบบต่างๆมากมาย หลายประเภท อาทิ เช่น นิตยสาร หนังสือ ภาพยนตร์ วิดีโอเทป เคเบิลทีวี การส่งสัญญาณโทรทัศน์ทางดาวเทียม โทรศัพท์ คอมพิวเตอร์อินเทอร์เน็ต และวัตถุลามกทางเพศอื่นๆอีกมากมาย หลายประเภท ปัจจัยที่เป็นสาเหตุทำให้สิ่งลามกสามารถแพร่กระจายไปสู่สังคมประเทศต่างๆได้อย่างรวดเร็วในปัจจุบันเนื่องจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีด้านการพิมพ์ การถ่ายภาพ การบันทึกภาพ การบันทึกเสียง และการส่งข่าวสารผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศ ผสมผสานกับความก้าวหน้าทางระบบการสื่อสารทำให้การเผยแพร่สิ่งลามกข้ามประเทศเป็นไปอย่างรวดเร็ว

การควบคุมการผลิตและการแพร่กระจายของวัตถุหรือสิ่งของลามกนับว่าเป็นปัญหาในทางปฏิบัติที่ทุกประเทศต่างก็ประสบปัญหาที่คล้ายคลึงกันคือ การที่ไม่สามารถที่จะบัญญัติกฎหมายให้มีความหมายครอบคลุมขอบเขตคำว่า "วัตถุหรือสิ่งของลามก" ได้อย่างชัดเจนว่าสิ่งใดคือสิ่งลามกที่รัฐควรควบคุม อีกทั้งการใช้มาตรการทางกฎหมายเพื่อควบคุมวัตถุหรือสิ่งของลามกจะต้องไม่เป็นการริดรอนสิทธิเสรีภาพในการแสดงออกของประชาชนด้วย เนื่องจากในสังคมที่มีการปกครองในระบอบประชาธิปไตยประชาชนมีสิทธิเสรีภาพในการแสดงออกตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ การดำเนินการปราบปรามสิ่งลามกจึงมักได้รับข้อโต้แย้งว่าผลงานบางประเภทนั้นเป็นงานศิลปะไม่ใช่ผลงานลามกอันเป็นความผิดตามกฎหมายแต่อย่างใด⁹

การนำมาตรการทางกฎหมายมาใช้ควบคุมการผลิตและเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งของลามกนั้นเป็นมาตรการที่ประเทศต่างๆได้นำมาใช้เพื่อแก้ไขปัญหา แต่ก็ยังไม่ประสบความสำเร็จมากนักเนื่องจากไม่สามารถที่จะบัญญัติกฎหมายเพื่อให้คำนิยามคำว่าสิ่งลามกได้อย่างชัดเจนว่าสิ่งลามกมีขอบเขตเพียงใด ซึ่งการไม่สามารถกำหนดได้ว่าวัตถุหรือการกระทำอย่างใด ๆ เป็นสิ่งลามกทำให้เป็นอุปสรรคที่จะนำตัวบุคคลที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดมาลงโทษได้ เพราะจำเลยสามารถที่จะกล่าวอ้างได้ว่าตนไม่สามารถเข้าใจข้ออ้างที่อาศัยเป็นหลักแห่งข้อหาหรืออาจโต้แย้งได้ว่าการกระทำหรือวัตถุนั้นๆ ไม่เป็นสิ่งลามกตามกฎหมาย

ดังนั้นปัญหาการบังคับใช้กฎหมายเพื่อควบคุมสิ่งลามกจึงอยู่ที่การวินิจฉัยว่าสิ่งใดเป็นวัตถุหรือสิ่งของลามก ทั้งนี้เพราะในข้อเท็จจริงบางกรณีงานที่ปรากฏอาจมีความใกล้เคียงกับงานศิลปะจนยากที่จะหาจุดแบ่งแยกได้อย่างชัดเจนว่างานใดเป็นงานศิลปะหรือวัตถุหรือสิ่งของลามกตามกฎหมาย นอกจากนี้ความเห็นของสังคมที่จะถือว่าสิ่งใดเป็นวัตถุหรือสิ่งของลามก

⁸ Frankin mark osanka and sara lee johann , source book on pornography ,(DC : lexington book,1992), p. 226.

⁹ Ibid.p.70.

หรือไม่ยังขึ้นอยู่กับทัศนคติของแต่ละสังคมซึ่งมีมาตรฐานสังคมและศีลธรรมที่แตกต่างกันด้วย อีกทั้งตัวบทกฎหมายของไทยก็มีได้ให้คำนิยามศัพท์คำว่า "วัตถุหรือสิ่งของลามก" ว่ามีหลักเกณฑ์การพิจารณาว่าสิ่งใดเป็นวัตถุหรือสิ่งของลามก จึงนับว่าเป็นปัญหาอย่างยิ่งต่อผู้บังคับใช้กฎหมาย¹⁰

สำหรับประเทศไทยนั้นในปัจจุบันมีกฎหมาย 2 ฉบับที่บัญญัติกำหนดโทษทางอาญาแก่บุคคลที่กระทำการเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งของลามก ได้แก่ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 287 ซึ่งบัญญัติห้ามผลิตและเผยแพร่วัตถุอันลามกและคำสั่งคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 42 ซึ่งบัญญัติห้ามการพิมพ์โฆษณาหรือแจกจ่ายสิ่งพิมพ์ที่มีข้อความหรือรูปภาพลามก¹¹ และมีกฎหมายอื่น ๆ อีกหลายฉบับที่ไม่ได้บัญญัติขึ้นเพื่อมีเจตนารมณ์ในการควบคุมสิ่งลามกโดยตรง และไม่มีคำว่าสิ่งลามกบัญญัติอยู่ในกฎหมาย แต่จะมีบทบัญญัติห้ามมิให้มีการกระทำหรือเผยแพร่วัตถุอันเป็นการขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน ซึ่งสามารถที่จะนำกฎหมายเหล่านี้มาเพื่อบังคับใช้ควบคุมการเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งของลามกได้เช่นกัน

เมื่อพิจารณาจากบทบัญญัติของกฎหมายไทยในปัจจุบันแล้วจะเห็นได้ว่ามีประเด็นสำคัญที่ควรหยิบยกมาเป็นข้อพิจารณาแก้ไขเพื่อปรับปรุงมาตรการควบคุมการผลิตและเผยแพร่สิ่งลามกที่สำคัญสามประเด็นคือ

ประเด็นแรกกฎหมายที่บัญญัติขึ้นเพื่อบังคับใช้ในการควบคุมสิ่งลามกของประเทศไทยนั้นยังไม่สามารถที่จะกำหนดความหมายของคำว่าวัตถุหรือสิ่งของลามกให้มีขอบเขตที่ชัดเจนแน่นอนเพื่อให้ผู้ที่มีหน้าที่ปฏิบัติตามกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นผู้รักษากฎหมายหรือประชาชนทั่วไปสามารถรู้ได้ว่าวัตถุหรือสิ่งของใด เป็นวัตถุหรือสิ่งของลามกตามที่กฎหมายต้องการควบคุม

ประเด็นที่สองกฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบันนี้ยังไม่สามารถที่จะควบคุมการกระทำที่เป็น การเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งของลามกได้ทุกประเภท เนื่องจากบทบัญญัติของกฎหมายที่มีอยู่ไม่สามารถควบคุมไปถึง เช่นการเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งของลามกทางระบบคอมพิวเตอร์ ระบบสื่อสารผ่านทางโทรศัพท์ และวัตถุหรือสิ่งของลามกที่เกี่ยวกับเด็ก เป็นต้น

ประเด็นที่สามบทลงโทษแก่บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการผลิตและเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งของลามกตามกฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบันนี้ยังไม่สามารถที่จะทำให้ผู้กระทำความผิดเกิดความเกรงกลัวต่อกฎหมาย เนื่องจากมีโทษสถานเบา อีกทั้งไม่สามารถที่จะลงโทษริบทรัพย์สินอื่นๆของผู้กระทำความผิดที่อาจได้มาจากการกระทำผิดฐานผลิตและจำหน่ายวัตถุหรือสิ่งของลามก

แนวทางการแก้ไขปัญหาการผลิตและเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งของลามกโดยการนำมาตรการทางกฎหมายมาเป็นเครื่องมือในการควบคุมและปราบปรามนั้นแม้จะยังไม่ประสบผลสำเร็จ

¹⁰ ณรงค์ ใจหาญ . " ความหมายของสิ่งลามก " : 125

¹¹ เรื่องเดียวกัน หน้า. 125

มากนัก เนื่องจากปัญหาความหมายไม่ชัดเจนของคำว่าสิ่งลามก อีกทั้งความพยายามในการบัญญัติคำนิยามคำว่าสิ่งลามกก็ยังเป็นปัญหาที่มีข้อโต้แย้งถกเถียงกันอยู่ระหว่างนักกฎหมายและบุคคลที่ได้รับผลกระทบจากการบัญญัติกฎหมาย ว่าสามารถที่จะกำหนดความหมายของสิ่งลามกให้ชัดเจนได้หรือไม่ แต่มาตรการทางกฎหมายก็ยังเป็นแนวทางที่สำคัญในการควบคุมการผลิตและเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งของลามกได้อย่างมีประสิทธิภาพควบคู่ไปกับมาตรการเสริมทางสังคมอื่นๆ เช่นการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาที่ถูกต้องแก่เด็กและเยาวชน รวมทั้งการส่งเสริมวัฒนธรรมอันดีของไทยเป็นต้น

ดังนั้นการศึกษาวิเคราะห์ถึงการกำหนดมาตรการทางกฎหมายและมาตรการการบังคับใช้กฎหมายเพื่อควบคุมการผลิตและเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งของลามกทั้งของประเทศไทยและต่างประเทศโดยวิธีการศึกษากฎหมายเปรียบเทียบจะสามารถนำมาใช้เพื่อเป็นประโยชน์ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาดังกล่าวของประเทศไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

สมมุติฐานของวิทยานิพนธ์

เนื่องจากคำว่า "สิ่งลามก" นั้นกฎหมายมิได้มีการกำหนดคำนิยามศัพท์ว่าวัตถุหรือสิ่งของใดๆ จึงจะถือว่าเป็นสิ่งลามกที่กฎหมายต้องการควบคุมและถือว่ามีคามผิดหากมีการผลิตและนำไปเผยแพร่ต่อสาธารณะ ดังนั้นการพิจารณาว่าสิ่งใดเป็นสิ่งลามกหรือไม่จึงมีลักษณะเป็นความเห็นส่วนบุคคล การกำหนดขอบเขตและประเภทของวัตถุหรือสิ่งของลามกที่กฎหมายต้องการควบคุมให้มีลักษณะเป็นการใช้เหตุผลร่วมกันในทางวิชาการซึ่งสอดคล้องกับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไป จะทำให้การกำหนดขอบเขตความหมายของคำว่าสิ่งลามกสอดคล้องกับหลักความชัดเจนแน่นอนของกฎหมายอาญา และควรมีการพิจารณาปรับปรุงมาตรการลงโทษทางอาญาแก่ผู้กระทำความผิดฐานผลิตและเผยแพร่สิ่งลามกให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ในการศึกษา

1. เพื่อศึกษาถึงประวัติความเป็นมาสภาพปัญหาและผลกระทบของวัตถุหรือสิ่งของลามกต่อบุคคลและสังคม
2. เพื่อศึกษาถึงมาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมการผลิตและเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งของลามกของประเทศไทย และต่างประเทศ
3. เพื่อวิเคราะห์ถึงปัญหาและอุปสรรคในการควบคุมการผลิตและเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งของลามก
4. เพื่อเสนอแนะแนวทางในการควบคุมการผลิตและเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งของลามกที่มีประสิทธิภาพสำหรับประเทศไทย

ขอบเขตในการศึกษา

1. ศึกษาวิเคราะห์โดยการค้นคว้าจากการวิจัยเอกสาร อาทิ หนังสือ บทความ กฎหมาย ระเบียบข้อบังคับต่างๆ เกี่ยวกับการควบคุมการผลิตและเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งของลามก ทั้งของประเทศไทยและต่างประเทศ

2. ศึกษาวิเคราะห์ประวัติความเป็นมาเกี่ยวกับการควบคุมการผลิตและเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งของลามก ผลกระทบของวัตถุหรือสิ่งของลามกต่อบุคคลและสังคม ตลอดจนสภาพปัญหาและอุปสรรคในการบังคับใช้กฎหมายและการบัญญัติกฎหมายเพื่อควบคุมการแพร่หลายของวัตถุหรือสิ่งของลามกทั้งของประเทศไทยและต่างประเทศโดยวิธีการศึกษาเปรียบเทียบ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงประวัติความเป็นมาและแนวคิดเกี่ยวกับการควบคุมการผลิตและเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งของลามก ผลกระทบของวัตถุหรือสิ่งของลามกต่อบุคคลและสังคม ตลอดจนสภาพปัญหาและอุปสรรคในการควบคุมการผลิตและเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งของลามกทั้งของประเทศไทยและต่างประเทศ

2. ทำให้ทราบถึงมาตรการการบังคับใช้กฎหมาย และมาตรการทางกฎหมายในการควบคุมการผลิตและเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งของลามกทั้งของประเทศไทยและต่างประเทศ

3. ทำให้ทราบถึงแนวทางในการปรับปรุงมาตรการการบังคับใช้กฎหมายและมาตรการบัญญัติกฎหมายเพื่อควบคุมการผลิตและเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งของลามกที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพสำหรับประเทศไทย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย